

۲۰۱۹/۰۲/۰۶

پوهندوی آصف بهاند

د خوشحالخان خټک آثار

بازنامه

لومړی برخه

خوشحال پوهنه

۳۵

انځور له بي بي سي پښتو څخه

خدایه! ته په زړه کی اچوي دا مینې
چې په بنکار دي مبتلا کړم ته مې وینې
چې بنی کین مې پېژندلي دی دا مینه
تا زما په زړه کی ځای کړله قرینه

د پاڼو شمیره: له 1 تر 3

په طفلی می د چمن د چتو بڼکار کړ
زلمیتوب می له هوسیو سړیکار کړ
کتابونه د هر فن راڅخه نور شته
خو زما له بازنای سره سرور شته

(د خوشال کلیات، د زاهد مشوانی اوډنه، د ۲۰۰۵ کال چاپ، ۷۵۷ مخ)

څه موده مخکې (۲۰۱۸/۱۱/۱۹) می په «بی بی سی پښتو» ویبپاڼې کې «د باز نړیواله ورځ» سرلیک تر سترگو شو. زما ورته بیرته شوه چې د باز نړیواله ورځ، بیا په بی بی سی کې پرې رپوټ؟ ما ویل چې دوی به خامخا په پښتو ادب کې د بازانو د روزلو په برخه کې په نظم او نثر کوم کتابونه او یادونې شوي دي، هغه به یې را اخیستي وي او بیا په تیره د خوشال بابا د باز نامې او دستار نامې یادونه به شوي وي، خو چې سرلیک می پرانست، کتل می چې د عربي هېوادونو د باز ساتونکو څو عکسونه اېښودل شوي دي او بس.

ما هم اړینه وگڼله چې د همدې ورځې له نامه او موقع نه په استفادې سره، د خوشال پوهنې په پنځه دیرشمه (۳۵) برخه کې د خوشالخان د آثارو له ډلې نه پر بازنای، بڼکار او باز د خوشالخان له نظره خبرې وکړم او د باز او بڼکار په باب د ده پر ځانگړي اثر بازنای، د دستار نامې پر اتم هنر او دوو هغو قصیدو وغږیږم چې خوشال د بڼکار، باز او د بازانو د ساتلو، تداوي، بڼکار ته چمتو کولو او... باندې خبرې کړې دي او له بڼکار او باز سره یې خپله مینه څرگنده کړې ده.

خوشال خان خټک به ډیر ځلې په خپلو اشعارو کې د باز یادونه کړې وي، چې پلټنه یې وخت او زیار غواړي، خو د خپلو آثارو په دريو برخو کې یې په مفصل ډول د بڼکار او باز په باب بحث کړی دی:

- منظومه بازنای،

- دستار نامه،

- دوي قصیدې یې هم باز او بڼکار ته وقف کړې دي چې د کوچنیو بازنایو بڼه لري:

(۱ - لنډې بازنای، ۲ - د دیرشو بیتونو بازنای)

۱ - منظومه بازنای:

د پاڼو شمیره: له 2 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ

د خوشال په منظومو آثارو کې یو هم بازنامه ده. دا اثر خوشال خان د مثنوي په قالب کې په ۱۰۸۵ هـ - ق کې، په اوه څلویښت (۴۷) فصلونو او څو متفرقاتو کې، د ۹۱۹ بیتونو په قالب کې د شپږو ورځو په ترڅ کې هغه وخت نظم کړه چې سوات ته د تگ په لاره کې د مردان په رستم نومي ځای کې تم شوی و.

په فارسي مي بازنامه ده ورته کښلي
په پښتو مي ورته وکښه نظم کښلي

په نهه سوه او نونس بيته تم شوه
خاتمه د دي ښه نظم په رستم شوه

که ښيښه، که علاج که غزلونه
همگي لري اوه څلويښت بابونه

زر پنځه اتيا کلونه د هجرت دي
د رجب ورځي اخر شوي نهايت دي

په لرم کې مي شروع بازنامه کړه
په شپږ ورځي مي تمامه په خامه کړه

چي زما ژبه گويا په شاعري شوه
ته به وايي چي گويا په ساحري شوه

طبيعت مي په مثال د باتور باز دی
که يي گوري د هر څه وښکار ته ساز دی

(د خوشال کلیات، د زاهد مشواڼي اوډنه، د ۲۰۰۵ کال چاپ، ۷۵۸ مخ)

د خوشال له آثارو او د ده په باب له لیکل شوو آثارو او څیړنو نه داسې ښکاري چې خوشال له ښکار، بیا د بازانو په وسیله له ښکار سره او په خپله له بازانو سره ډیره مینه درلوده. د ده بازنامه د دې خبرې ښه سند کېدای شي. سر محقق زلمی هېوادمېل په خپل «ننگیالی د زمانې» نومي اثر کې د خوشال د بازنامې په باب داسې لیکلي دي:

«د بازانو له ساتلو (باز داری) او پر بازانو له ښکار سره، د خوشحال خان د زړه مینه وه. باز د ده په شاعري کې د توري ا مېراني د سمبول په حیث جوت ځای لري. د بازانو د روزني او ساتني چمونه ورښکاره وو... د بازنامي خطي نسخي پيدا کېږي. د افغانستان په ملي آرشیف کې يې يوه نسخه شته، نورې نسخې يې هم ليدل شوي. لومړی ځل د ارواښاد رښتین په زیار په ۱۳۳۲ هـ ق (۱۹۵۳ م کال) د پښتو ټولني له خوا په کابل کې چاپ او خپره شوه. بازنامه وروسته بیا هم په کابل او پېښور کې چاپ شوي ده.»

(هېوادمېل زلمی سر محقق، ننگیالی د زمانې، د افغانستان د فرهنګي ودې ټولنه - جرمني، ۲۰۰۱ م کال، ۱۸۴ - ۱۸۴ مخونه)

اوس زه د خوشال د بازنامې هغه بشپړ متن په واک کې لرم چې د ده په هغو کلیاتو کې راوړل شوی دی چې ښاغلي عبدالقیم زاهد مشواڼي برابر کړی دی.

د پنځه دیرشمې برخې پای